

store Bekostninger vilde kunne føres tilbage til sin gamle Skikkelse. Som de Herrer vide, indeholder denne Bygning et af de pragtfuldeste Rum fra den senere Renæssance, den imponerende Bogsal, og desuden indeholder Bygningen adskillige andre overmaade smukke Rum. Kommissionen har ikke fundet Grundene til at bevare denne Bygning tilstrækkelige. Man nøjes med at foreslaa Arkitekten at benytte til de ny Lokaler noget af Snedkerarbejdet og noget af Stukarbejdet og at reservere for en eventuel ny Museumsbygning nogle af Søjlerne i den store Sal. Men disse Forsøg paa at redde Stumperne vilde ganske sikkert mislykkes. Detaillerne fra den gamle skønne Sal vilde ikke tage sig ud, naar de rives bort fra deres oprindelige Plads og organiske Forbindelse med Helheden. Der udfoldes i den senere Tid en paaskønnelsesværdig Iver for at bjærge gamle kønne Huse i vore Købstæder fra Ødelæggelse. Der er med Professor Storck som Formand stiftet en Landsforening til Bevarelse af skønne gamle Bygninger. Her trues en historisk og ædel Bygning, der i alt væsentligt staar uforandret fra den Dag, Frederik den Tredie rejste den. Den ny Forening har anmodet den højtærede Trafikminister om, at Planerne til det ny Rigsarkiv maa blive forelagt Kunstakademiet. Jeg haaber, at den højtærede Trafikminister vil stille sig villigt til dette Andragende, og jeg haaber, at det Udvalg, der faar med Sagen at gøre, vil søge Udveje til en Løsning af Spørgsmaalet, hvorved Frederik den Tredies Biblioteksbygning kan bevares.

Jeg haaber i det hele, at det kommende Udvalg nøje vil tage det foreliggende Projekt under Overvejelse. Som det nu foreligger, kan jeg ikke se, at det er vel forberedt. Det er i Hovedsagen udarbejdet af en Videnskabsmand, der ikke kan antages at have særlig Forstand paa praktisk Byggeri, med Assistance af to Arkitekter, af hvilke den ene forgæves 6 Gange har konkurreret til Afgangsbevis fra Akademiet, medens den anden ikke kan siges at nyde stor Estime hos sine Kunstfæller, siden han i Overmorgen efter al Sandsynlighed vil blive ekskluderet af Akademisk Arkitektforening.

Dinesen: I tidligere Rigsdagssamlinger har jeg haft Lejlighed til at ytre mig om Byggeføretagender her i Hovedstaden og har udtalt den Formening, at saa længe Arbejderne ved Rigshospitalet, ved Christiansborg Slot og ved den ny Hovedbane-

gaard, og hvad dermed staar i Forbindelse, ikke vare bragte nærmere til deres Afslutning, vilde det være hensigtsmæssigt ikke at optage noget større Byggeføretagende i Hovedstaden. Jeg har imidlertid overfor det her foreliggende Forslag bøjjet min Anskuelse, idet jeg maa erkende, til Dels efter hvad der er oplyst i de Anmærkninger, Bilag o. s. v., der ledsage Lovforslaget, at Tilstanden saavel i Ministerialkontorerne som for Rigsarkivets Vedkommende er saadan, at der er, som jeg tror Juristerne sige, *periculum in mora*, at der er en saa alvorlig Trang til Ændringer af de tilstedeværende Forhold, at vi ikke staa frit i den foreliggende Sag i Retning af at kunne udskyde den, men arbejde under Trykket af, at her er et Spørgsmaal, som trænger til Løsning.

Naar jeg sagde, at mit Standpunkt var dikteret til Dels af, hvad der foreligger oplyst i Motiverne til Lovforslaget, vil jeg tilføje, at enhver af os, som selv i mindre Udstrækning gennem Aarene har haft sin Gang det ene eller andet Sted, enten i Regeringskontorerne, hvad der vel hænder oftest for os, eller i Rigsarkivet, kan af personlig Erfaring udtale, at Tilstanden er ganske uanstændig paa alle disse Steder, og ikke alene uanstændig, men ogsaa farefuld, som det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe) udtalte, og som det ogsaa omtales i Motiverne. Jeg mener derfor, at vi have stærk Opfordring til at yde vort Bidrag til, at Sagen snarest mulig kan blive ordnet.

Adskillige ærede Medlemmer ere gaaede noget videre i deres Modstand mod Lovforslaget, end jeg kan anse for rigtigt. Særlig gælder dette det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Han fremsatte en Kritik, som jeg formener gik videre, end den foreliggende Sag giver Anledning til. Jeg vil derfor tage nogen Afstand fra hans Kritik. Ikke alene vilde den, hvis den toges til Følge, føre til, at Sagen standsedes foreløbig, men de Fordringer, han mener bør stilles ved Gennemførelsen af et Spørgsmaal som det foreliggende, gaa saa vidt, at jeg ikke kan tro andet, end at de vilde medføre betydeligt forøgede Bekostninger.

Jeg har den Opfattelse, som jeg erfarer, at ogsaa andre Medlemmer have, at saa vidt jeg kan se — jeg betoner dette: saa vidt jeg kan se — vil det kunne være en tilfredsstillende Løsning at benytte det gamle kongelige Biblioteks Bygning, med den Omdannelse, som det ændrede Øjemed gør nødvendig. Det vil formentlig blive det